

Sygn. akt: II AKa 146/20

ORZECZENIE

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Piotr Filipiak (spr.)
Sędziowie	SSA Alicja Bochenek SSA Wojciech Kopczyński
Protokolant	Iwona Olszówka

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2020 r. sprawy

P. G.

obwinionego o przewinienie dyscyplinarne z art. 222 pkt 4 i 6 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych na skutek apelacji obrońcy

od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej przy Krajowej Radzie Komorniczej w Warszawie z dnia 11 lipca 2019 roku, sygn. akt D 10/19

- utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie;
- zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

SSA Alicja Bochenek SSA Piotr Filipiak SSA Wojciech Kopczyński

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 146/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej przy Krajowej Radzie Komorniczej w Warszawie z dnia 11 lipca 2019 roku, sygn. akt D10/19.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut I odwołania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Odnosząc się do tego zarzutu stwierdzić na wstępie należy, że zarzut ten, w takim kształcie, w jakim został sformułowany, uznać trzeba za chybiony.</p> <p>Skoro bowiem Komisja Dyscyplinarna uznała obwinionego P. G. winnym popełnienia wskazanego przewinienia dyscyplinarnego i wymierzyła za nie karę dyscyplinarną upomnienia, to tym samym przyjęła, że w jej ocenie przypisane obwinionemu przewinienie dyscyplinarne charakteryzuje się stopniem społecznej szkodliwości wyższym niż znikomy. W konsekwencji Komisja Dyscyplinarna w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia nie miała obowiązku wskazania przyczyn, dla których uznała, że przewinienie dyscyplinarne</p>		

charakteryzuje stopień społecznej szkodliwości wyższy niż znikomy, a jedynie spoczywał na niej obowiązek wskazania okoliczności, które wzięła pod uwagę ustalając stopień społecznej szkodliwości czynu, a temu obowiązkowi uzasadnienie orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej czyni zadość.

Mając jednak w polu widzenia argumentację podniesioną w uzasadnieniu tego zarzutu stwierdzić trzeba, że winien on zostać odczytany jako zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, polegający na błędnym przyjęciu, że stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego przewinienia dyscyplinarnego jest wyższy niż znikomy.

Ustosunkowując się zatem do tak postrzeganego zarzutu zauważyć na wstępie trzeba, że Komisja Dyscyplinarna oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez obwinionego przewinienia dyscyplinarnego miała w polu widzenia wszystkie te okoliczności, które w ocenie obrońcy obwinionego winny przemawiać za uznaniem przewinienia za społecznie szkodliwe w stopniu znikomym, niemniej uznała je wyłącznie za okoliczności mające wpływ na wymiar kary, traktując je jako istotne okoliczności łagodzące, finalnie skutkujące wymierzeniem obwinionemu kary rodzajowo najłagodniejszej. Stanowisko to uznać trzeba za trafne i uzasadnione. Słusznie bowiem Komisja Dyscyplinarna przyjęła, że uznaniu popełnionego przez obwinionego przewinienia dyscyplinarnego za społecznie szkodliwe w stopniu znikomym sprzeciwia się względ na wydzźwięk działania obwinionego jako funkcjonariusza publicznego

<p>w aspekcie zarówno interesu publicznego, jak i zwłaszcza wizerunku środowiskowego komorników sądowych. Zauważyć także trzeba, że znikomy stopień społecznej szkodliwości, postrzegany jako stopień minimalny (a nawet według części poglądów jako stopień subminimalny), musi cechować się znikomością zarówno w aspekcie znamion strony przedmiotowej, jak i znamion strony podmiotowej, zaś przyjęciu znikomości w aspekcie znamion strony podmiotowej przemawiają okoliczności mówione w sekcji 3.2., tym bardziej, jeżeli w ślad za Komisją Dyscyplinarną zważyć, że do „przerwania” stanu implikującego przewinienie dyscyplinarne doszło nie wskutek działań własnych obwinionego, lecz w wyniku interwencji Prezesa Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Ogólny wniosek odwołania o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzuczonego mu czynu, ewentualnie o umorzenie postępowania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut II odwołania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Błąd, o którym mowa w art. 28 § 1 kk, wyłącza odpowiedzialność karną za popełnienie czynu zabronionego charakteryzującego się nieumyślnością, gdy błąd ten był usprawiedliwiony.</p> <p>Z kolei usprawiedliwienie błędu oznacza, że nie można sprawcy uczynić zarzutu, że mógł błędu uniknąć, a tym samym nie można było domagać się od niego zachowania zgodnego z nakazem lub zakazem zawartym w normie sankcjonowanej.</p> <p>Mając powyższe w polu widzenia, wbrew podniesionemu zarzutowi, stwierdzić trzeba, że Komisja Dyscyplinarna, zasadnie uznała, że błąd obwinionego nie może zostać uznany za usprawiedliwiony, albowiem można mu zasadnie jako profesjonalście postawić zarzut, iż mógł błędu uniknąć.</p> <p>I tak, za chybioną uznać trzeba argumentację, w świetle której pomyłka w pouczeniu strony co do sposobu wniesienia skargi była przez obwinionego „niezawiniona”, albowiem została ona wygenerowana przez rutynowe posłużenie się wzorem (wzorcem), wprowadzonym do będącego w użyciu na porządku dziennym w kancelarii, oprogramowania komputerowego. Posługiwanie się bowiem określonym wzorcem, powielanie go przy użyciu komputera, jakkolwiek zrozumiałe ze względów praktycznych i rzeczywiście, przy mnogości podobnych czynności, niosące za sobą ryzyko pomyłki, nie zwalnia</p>	

podmiotu wydającego określoną decyzję od obowiązku sprawdzenia, czy wzorzec, którym się posłużył jest w danej sprawie właściwy. W tym aspekcie, podnoszona przez apelującego okoliczność w postaci częstych zmian stanu prawnego, nie tylko nie usprawiedliwia obwinionego, a wręcz przeciwnie swoiście go obciąża, albowiem winna uczulać na potrzebę przeprowadzenia takiej weryfikacji, zwłaszcza w sytuacji, gdy komornik miał pełną świadomość, że dana sprawa jest tzw. „sprawą starą”. Zatem za usprawiedliwiony nie może zostać uznany „błąd wyjściowy”, albowiem obwiniony mógł i powinien go uniknąć. W konsekwencji popełniona przez obwinionego pomyłka nie może zostać uznana za okoliczność, która skutecznie usprawiedliwiłaby jego dalsze postępowanie.

Innymi słowy, obwiniony uniknąłby błędu, wyrażającego się w postrzeganiu w sposób odbiegający od rzeczywistego, stanu rzeczy zaistniałego po wniesieniu skargi, gdyby nie popełnił pomyłki w pouczeniu strony, która to okoliczność nie może zostać uznana za od niego niezależną.

Ponadto stwierdzić trzeba, że Komisja Dyscyplinarna słusznie podniosła, że po wpłynięciu skargi dłużnika, obwiniony komornik miał pełną możliwość zweryfikowania błędnego przeświadczenia, w którym pozostawał, a nawet, kierując się względami rzetelności zawodowej, winien był to uczynić.

Skoro zatem obwiniony mógł błędu uniknąć, to nie można uznać go za usprawiedliwiony, co powoduje, iż w sprawie nie znajduje zastosowania przepis art. 28 § 1 kk w zw. z art. 223

ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 roku o komornikach sądowych.	
Wniosek	
Ogólny wniosek odwołania o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzuczonego mu czynu, ewentualnie o umorzenie postępowania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wniosek niezasadny z powodów omówionych wyżej.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Orzeczenie zostało utrzymane w mocy wobec nie podzielenia zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu, przy jednoczesnym nie zachodzeniu okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

Jak wyżej.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Punkt drugi orzeczenia.	Sąd Apelacyjny, na zasadzie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 223 ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 2018 roku o komornikach sądowych, zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 złotych.

7. PODPIS
SSA Alicja Bochenek SSA Piotr Filipiak SSA Wojciech Kopczyński

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca obwinionego P. G..
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Obrońca obwinionego zaskarżył orzeczenie w całości.

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana